(No. 45.) (Ao. 1830.)

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 7den JUNIJ.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur werdt bij deze bekend gemaakt, dat ingevolge het geresolveerde ter Vergadering van voorn^d. Bestuur in dato 27 Mei j. l., de *prijs of taxa* van het Brood tot zoolang daarin geene verandering zal worden gemaakt, is bepaald, als:

Van een BROOD, moetende wegen 7 *Oncen* en 1 *Lood*, op 8 *Centen*.

Van een dito, moetende wegen 3 *Oncen* en 1½ *Lood*, op 4 *Centen*

en voorts, dat de *prijs* van het Vleesch gelaten is op den voet, als zulks bij de laatste bekendmaking is bepaald geweest.

Wordende aan alle Broodbakkers en Slagters wel uitdrukkelijk aanbevolen, zich daarna stiptelijk te gedragen, op pœne als tegen de overtreders is vastgesteld.

En is de Baljuw en Commissaris van Policie met de strikte handhaving dezer belast.

Paramaribo den eersten Junij 1830.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS den 24sten Februarij.

De *Constitutionnel* bevat heden een artikel, hetwelk hij met den titel *groote ontdekking* bestempeld, en waarin hij vermeent eindelijk het bestaan en de woelingen en plannen de Jesuitische factie klaar aan den dag gelegd te zien. Derzelver voornaamste aanvallen, zegt hij, zijn tegen Frankrijk gerigt, omdat dit land eenmaal verlaagd en verslaafd, de grootste hinderpaal tegen de veroveringen van het absolutismus uit den weg geruimd zoude zijn. Het brandpunt der zamenspanning moest men natuurlijk wanen zich te Rome te bevinden, en evenwel bevat die stad, even als de verdere hoofdsteden van Europa slechts korrespondenten en werktuigen, maar de volgende bijzonderheden, ons door eenen onzer korrespondenten te Munich medegedeeld, hebben eindelijk den geheimzinnigen sluijer opgeheven.

„Een jonge Duitsche natuurkundige, kweekeling van de Universiteit van Jena, deed in den laatstleden voorzomer eene reis in het Alpische gebergte; hij doorkruiste den berg St. Bernard, toen een schrikkelijk onweder hem noodzaakte zijne wetenschappelijke navorschingen te staken en eene schuilplaats in het gesticht te zoeken. Een huisbediende van het geleidde hem in een klein en flaauw verlicht vertrek; de doorgestane vermoeijenis dompelde hem weldra in den slaap; reeds was hij eenige uren in de rust, toen eene buitengemeene drukte in het huis en het gerucht van onbekende stemmen hem deed ontwaken. Hij vernam een zeer levendig gesprek in het naast gelegen vertrek, en dit slechts door een dun beschot van het zijne afgescheiden zijnde, zoo stelde zulks hem in staat dit gesprek gemakkelijk te volgen.

„Het oogenblik is nog niet gekomen, zeide een der sprekers, de Kamers zijn nog bij een; de aanneming van het budjet is noodzakelijk, maar na den afloop der zitting zal de prins *(Polignac)* de teugels der administratie aanvaarden. Dit zal een groote stap zijn tot het herstel der goede orde, er zal niets meer noodig wezen dan veerkracht; de prins is doordrijvend van aard, zijn geloof is vast en sterk, wij kunnen op zijne koppigheid rekenen, *Villèle* was te staatkundig, wij hadden iemand noodig, die alles op het spel zette, wij hebben hem gelukkiglijk gevonden.

„Dat is waar, hernam eene andere stem, de contra-revolutiën kunnen niet anders bewerkstelligd worden, dan even als de revolutiën, door geweld en schrik. Welke schoone gelegenheden zijn er sedert 1814 verloren gegaan. Maar de vijand wint veld in het algemeen gevoelen. Zoo wij langer draalden, zou de overwinning onmogelijk worden; men moet er een einde aan maken."

De sprekers onderhielden zich eenigen tijd meer fluisterend, en de jonge natuurkundige vatte slechts hier en daar eenige losse woorden, zoo als de namen van *Roothaan, d'Ollerij, Vaulchier, Latil* en Baron *van Damas*.

Het gesprek werd wederom meer levendig. Men sprak uit de hoogte van de souvereinen van Europa die bij tijd en wijle eenigen schijn van onafhankelijkheid aannamen, en de best ontworpen, maatregelen verijdelden. Men beklaagde zich luid over het gedrag van den Koning van Beijeren, die zoo menige welgegronde hoop had te leur gesteld. Men roemde het gedrag der Katholijke geestelijkheid in de Nederlanden, die onder een' protestantschen vorst het mom van het liberalismus had aangeschoten, een raad haar wijsselijk gegeven en door haar opgevolgd. Aan don *Miguel* en Koning *Ferdinand* werden eenige spotachtige loftuitingen toegezwaaid. *Metternich* en lord *Wellington* werden aangewezen als goede, doch kortzigtige lieden, welke men gemakkelijk kon leiden door het vleijen van hunne ijverzucht en ijdelheid. Met verstoordheid voer men uit tegen Rusland en Pruissen, en er werd besloten die landen met kracht aan te grijpen.

De algemeene opmerkingen werden gevolgd door berigten uit de onderscheidene hoven van Europa; zij schenen gerigt tot zekeren persoon, die er aanteekeningen van hield, en dezelve vervolgens voorlas. Deze gaf grooten lof aan den Hertog van Modena, wegens het herstellen der censuur in zijne staten, doch ontving met wrevel de bijzonderheden van het bezoek, door den Koning van Beijeren, tijdens deszelfs verblijf te Rome in de maand maart, bij den heer *de Chateaubriand* afgelegd. Hij overhandigde eenige depeches voor de Jesuiten van Milaan en Sardinië, en behield voor zich zelven eenige orders, welke aan het huis van Friburg medegedeeld moesten worden. „Het belangrijkste, zeide hij ten slotte, is ons meester te maken van de opvoeding der tot het gebied bestemde Pruissen."

De jonge natuurkundige, zich eenige uren later met deze zelfde personen aan tafel bevindende, werd aldaar ontwaar, dat een voormalig Fransch minister, die zich op de Zwitsersche grenzen ontheud, voor de *provincie* van Frankrijk de luitenant-generaal van het opperhoofd der Jesuiten was, en dat zijne voornaamste agenten waren de pastoor van Geneve, de heer *d'Ollerij* voormalig diplomatiek agent van Beijeren te Bern, en de vader in het gesticht van St. Bernard, alwaar van tijd tot tijd bijeenkomsten gehouden werden. Op zijne verdere reizen had onze jonge natuurkundige dezelfde personen wederom bijeen in de herberg van de stad Brigg ontmoet.

Dezer dagen heeft er alhier eene der stoutste ontvoeringen, van welke men zich een denkbeeld kan maken, plaats gehad. Eene moeder bevindt zich met hare drie dochters in eenen fiacre; ter plaatse van derzelver bestemming gekomen, houdt het rijtuig stil, de koetsier stapt van den bok, opent het portier, en rijkt de moeder de hand om af te stappen. Naauwelijks is de oude dame het rijtuig uit, of een welgekleed jong heer vliegt op den bok, grijpt de teugels en den zweep over de paarden leggende, verdwijnt hij in vollen galop, ondanks het geroep en geschreeuw zoo van den koetsier als van de ontstelde moeder, met de drie nog in het rijtuig gezeten juffers. Men denkt dat de jonge gelant, op eene der dochters verliefd, geen beter middel heeft geweten, om het voorwerp zijner liefde te bemagtigen.

MENGELWERK.

UITTREKSEL UIT EEN REISVERHAAL IN NOORDELIJK EN CENTRAAL AFRIKA.

(Bijdrage tot de Land- en Volkenkunde).

(Vervolg en Slot van No. 44.*)*

Het tegenwoordig rijk van *Hussa* is eerst door den vader des tegenwoordigen beheerschers gesticht. Het volk, dat het Islamismus volgt, staat onder de heerschappij van eenen Sultan, den zoon des stichters van dit rijk, wiens naam is *Bello*. Het hoofddoel van *Clapperton* was handels-verbindtenissen aan te knoopen. Hij werd ook door den Sultan op de minzaamste wijze ontvangen, die ook veel gevoel en vatbaarheid had voor europesche civilisatie; en verliet *Sicuatu* weder met de beste hoop, dat zijne pogingen in dit opzigt door eenen gewenschten uitslag bekroond worden. En het was dan ook na de terugkomst in Engeland, dat deze gewenschte uitslag aanleiding gaf tot de tweede reis, tot welke hij nu overgegaan is.

De tweede reis van *Clapperton* werd spoedig na zijnen terugkeer van de eerste reis ondernomen. Hij was nog met de beschrijving der eerste bezig, toen hij van den minister der marine lord *Bathurst* de roeping kreeg, langs eenen anderen weg, van de westkust, de Baai van *Benin*, naar *Hussa* in het rijk van den Sultan *Bello* door te dringen, om handelsbetrekkingen aan te knoopen. De reis in den vorm van een dagboek, is in hoofdstukken naar de bijzondere hoofdstationnen ingedeeld. Het is der moeite waardig dezelve te doorloopen; ten einde de uitbreidingen en ontwikkelingen welke de land- en volkenkunde door dezelve verkregen heeft, te kunnen merkbaar doen worden. — Het *eerste hoofdstuk:* behelst de reis van *Bodagrij* over het *Kong*-gebergte, naar de stad *Eylo* of *Kotunga*, de Hoofdstad van het Rijk *Youriba* Dit gedeelte der reis is geheel nieuw, geen Europeër voor *Clapperton* heeft nog ooit deze reis gedaan. De plaats *Bodagry*, van welke men uitreisde ligt aan de mond der rivier *Lagos*, en de weg werd nu steeds in noord-oostelijke rigting voortgezet. De eene plaats volgde de andere op, en men ontmoete al voortreizende stad op stad, somwijlen van 8 tot 10,000 inwoners. Iedere stad of plaats heeft haren eigen' bestuurder of opperhoofd *Caboceer* genaamd, die voor de ontvangst en herberging der vreemden zorgen moet. Deze ontvangst was altijd gastvrij; drommen van nieuwsgierigen stroomden toe, om den Witten man te zien, die voor de allereerste reis tot hen kwam, en, zegt de schrijver, wij waren reeds acht dagen voortgereisd en hadden tienmaal van dragers gewisseld, zonder de allergeringste kleinigheid van onze goederen te verliezen. Het land is heuvelachtig, dan eens open en vlak, dan eens met bosch bedekt, slechts eenmaal moest men een rotsachtig gebergte overtrekken. Vervolgens bereikte men de stad *Katunga*; een reisgenoot was reeds onderweg gestorven; alle waren ziekelijk geworden. Het *tweede hoofdstuk:* behelst het verblijf te *Katunga*. De stad is de verblijfplaats des Konings van *Youriba*, die den reiziger zeer vriendelijk opnam; de staatsregeling is zuiver Despotisch, maar de administratie is daarom toch niet tyrannisch; het volk heeft weinig van het Negergelaat, de lippen zijn niet dik en de neus niet platachtig; zij vereeren eene Godheid die door hen met offers gediend wordt, welke naar men zegt somtijds menschen-offers zijn. Dit volk heeft eene soort van schouwspelen, ook een beginsel van beeldende kunst; dierengevechten, zoo als die van den slang *Boa Constrictor* met den leeuw, zijn de voorwerpen dier vertooningen. Hunne kleedingstukken vervaardigen zij zelve. De Koning heeft eene zeer groote menigte vrouwen, over welke eene gesnedene het bevel of opzigt voert. De huizen zijn van leem. De *Caboceërs*, dat is zoo wat een soort van *Burgemeesters*, hebben hoogeren rang en betere woonhuizen; zij moeten eenmaal 's jaars naar de hoofdstad komen.

Het *derde hoofdstuk* brengt den reiziger van *Kantunga* naar *Bousa* aan den *Niger*, alwaar *Mungo Park* het leven verloor. Ook dit gedeelte der reis gaat door tot hiertoe onbekende gewesten. Verder gaande, bereikte men *Kiama*, welke plaats onder een opperhoofd stond, die zich Sultan noemt. Het is eene hoofdplaats der *Caravanen*, die van *Hussa* en *Bornu* naar de *Ashantées* trekken. Het behoort tot het rijk van *Borgu*. De escorte van den Sultan bestond in een dozijn jonge meisjes, die met speren gewapend waren en voor zijn paard uitliepen. Daags na de afreis van *Kioma*, ontmoestte men de Caravane van *Hussa*; zij was meer dan duizend man sterk, met vele vrouwen, paarden en ossen. Vervolgens kwam men tot *Mawu*, eene aanzienlijke stad, met muren en poorten, en de zetel van eenen Stadhouder. Op den weg zag de schrijver den *Kongkomie*-boom, eene parasitische plant, uit welke het gift voor de pijlen bereid wordt, naar men zegt. *Mawu* is de hoofdstad eener provincie van het rijk *Borgu*, en wordt berekend op 15 tot 20 duizend inwoners. De straten zijn ruim en luchtig; de huizen hebben den vorm van ronde hutten of tenten. De inwoners zijn deels Heidenen, deels belijders van den Islam; zij zijn een naar het uitwendige wel beschaafd volk, en zouden niet ongenegen zijn om handel te drijven met de Europeërs, vooral in manufacturen en voorwerpen van opschik of weelde. Na eene reis van twee dagen bereikte men *Bussa* aan den *Niger* of *Joliba*, welke plaats alhier den naam van *Quorra* draagt. De stad is de zetel van een Sultan, met wien *Clapperton* vele verhandelingen had.

Het *vierde hoofdstuk* bevat de reis van *Bussa* over de *Quorra* door *Zegga* naar de stad *Kano*. De *Quorra* over welke *Clapperton*, na zijne afreis van *Bussa*, met eene soort van pont, zich liet overzetten, heeft hier een rotsig bed en vormt cascades. Deze rivier maakt de grenslijn uit van het rijk *Borgu*, tot hetwelk *Bussa* behoort. De bewoners van *Borgu* worden dikwijls als roofzuchtig afgeschilderd.

Clapperton verhaalt, dat hij alhier in kennis geraakte met eene voorname en rijke weduwe, die

zich zeer opdringend jegens hem betoonde; het zoude slechts van hem afgehangen hebben, haar te huwen. De verdere weg ging nu in eene noordoostelijke rigting naar het landschap *Nyffé*, een gewigtig handelsland, overal bewoond en bebouwd. De steden *Wamyon*, *Gucri* en *Zaria*, de hoofdstad van *Zegzeg*, zijn aanzienlijke plaatsen. Daarna kwam de reiziger te *Kano* aan, en bereikte hier het punt tot zoo ver hij op zijne eerste reis doorgedrongen was.

Het *vijfde hoofdstuk* bevat het verhaal der reis van *Kano* tot in het leger van *Bello*, en van daar naar *Saccatu*. Eene zeer vermoeijende reis, daar de Auteur op dezelve zijn kameel en paard verloor; ook zijn dagboek werd hem ontvreemd, waardoor een ledig vak in zijn verhaal ontstaat. *Caurus* en *Gurra*-nooten nemen de plaats in van kleine munt; het is opmerkelijk, dat het gebruik van *Caurus* voor dit oogmerk zich tot in het hart van *Afrika* uitstrekt. Eindelijk bereikte *Clapperton* het leger van *Bello*, die met zijne vasallen uitgetrokken was, om de opstandelingen van *Gubur* te tuchtigen, maar weinig uitvoerde. *Clapperton* werd door den Sultan *Bello* vriendelijk opgenomen en begeleidde hem naar zijne hoofdstad *Saccatu*.

Het *zesde hoofdstuk* geeft het verhaal van zijn verblijf aldaar, tot aan zijnen dood. Wij bekomen alhier berigt, aangaande het ontstaan van het Rijk der Fellatas, die dezelfde zijn met de Fulies. De vader van den Sultan *Bello*, een dweepzieke Mohamedaan *Sheik Osman* was de grondlegger van hetzelve, terwijl hij de Fellatas, die te voren verstrooid, een herdersleven gevoerd hadden, zamen trok, en den Islam onder hen invoerden. Hij stierf in 1816, en had zijnen zoon *Bello*, de tegenwoordige beheerscher van dit Rijk, tot opvolger, die het door zijnen vader gestichte *Saccatu* vergrootte en van vestingwerken voorzag. De Staatsregeling is geheel despotisch; de Stadhouders der Provincien worden aangesteld en afgezet naar willekeur. De levenswijze des volks is zeer eenvoudig; de slaven worden goed gehouden. Tarwe, dura, potatos en katoen zijn de hoofdvoorwerpen der kultuur van den grond; de boterboom is ook hier aanwezig: de manufacturen bepalen zich tot het bereiden en verwen van leder en katoen-weverijen; zout, dadels, paarden en struisvederen, worden door de Turiks uit Bilma aangebragt. *Clapperton* was reeds half ziek in Saccatu aangekomen; hij zet hier zijn dagboek voort, tot op den 1 Maart 1827; den 12 April bereikte hij zijn einde. Van alle zijne reisgenooten was hem nog slechts zijne getrouwe dienaar *Richard Lander* overig, die hem de oogen toedrukten en ter aarde bestelde.

Op het dagboek van *Clapperton* volgt nu dat van zijnen zoo even vermelden dienaar, tot op zijne terugkomst uit Engeland. Hij nam zijn' terugweg (op welken hij in gevaar was om van dorst te versmachten, indien niet een jonge Fellata hem een dronk water toegereikt had, over Kano en Dunrora, in het land Zegzeg, en ontmoette hier een' volksstam, die volstrekt naakt gingen; de bewoners van Fullinduschie zijn overigens een goedaardig en vriendelijk volk. Van daar nam hij zijnen verderen terugweg naar Badagry, alwaar hij twee maanden bleef, tot dat hij gelegenheid vond om zich naar Engeland in te schepen, alwaar hij den 30ste April 1828 aanlandde.

Het is onbetwistbaar, dat door deze reis een tot hier toe nog door geenen Europeër bezocht gedeelte van Afrika in den omtrek van Badagry van de Westkust tot Kano toe, uit de onbekendheid te voorschijn is getreden. Is ook hier de civilisatie op eenen lagen trap gebleven, zoo heeft zich dezelve toch reeds tot eene zekere hoogte opgeheven, en men mag hopen, dat zij voorwaarts gaande blijven zal.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

Den 2den Junij 1830. JOHANNA REESE, aan F. L. KUNSTER, van een Erf en Gebouwen, aan de *Kauknie*, Lº. D. Nº. 17.

» JACOBA BRANDON, aan MARIA JACOBA LION ARONS, van de helfte in het Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Wagenweg Straat*, Lº. ... Nº. ...

» N. L. BRAAM, Exploicteur bij het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, aan J. B. F. BOUFFARÉ, van het Huis en Erf, aan de *Weide Straat*, Lº. D. Nº. 280.

Paramaribo den 4 Junij 1830.

De fungº. Secretaris,
G. S. DE VEER.

Op den 28sten Mei, l. l., des namiddags ten 3 uren, is na eene koortsziekte van *veertien dagen*, in den ouderdom van 34 jaren, 9 maanden en 5 dagen, Overleden, onze veel geliefde Neef, de Wel Edele Heer WILCO PIETER WILKENS, in leven GEZWOREN KLERK dezer Kolonie.

Dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

JOHAN BALTHAZAR DE BRUIJEL.
HENDRINA ERNSTINA BLEIJ.

De Ondergeteekenden, zullen, op Dingsdag, den 8sten dezer, des nademiddags ten 4 uren, ten Huize van den Heer J. NUNES, publiek verhuren: Diverse Slaven, aankomende de Plantagie *Quapibo*, volgens conditien, berustende ten Kantore der *Gezworen Klerken* alhier, en ter *visie* van een ieder, wordende tevens een iegelijk, welke van voornoemde Plantagie Slaven in huur heeft, verzocht, dezelven na expiratie van den huurtijd, zijnde den 6den dezer, aan de Ondergeteekenden terug te bezorgen.

Paramaribo den 4 Junij 1830.

M. J. ROBLES, *qq.*
J. J. B. DE MESQUITA, *qq.*

M. A. SALOMONS *Vendumeester*. zal over 14 dagen, Dag en Datum nader te bepalen, op *publieke Vendu* verkoopen: 84 koppen Slaven, laatst gewerkt hebbende op de Plant. *Spieringszorg* en aankomende de Heeren J. J. PONCELET EN ZOON; te *Amsterdam*.

Verders de Grond en Gebouwen van gemelde Plant. *Spieringszorg*, daarbij behoorende *Tentboot* en *Wane Lastdrager*, benevens 14 stuks privé Slaven, eenige *Materialen*, Plant. Gereedschappen, enz.

De koopschat der Slaven, voor zoo veel die ten behoeven van eene Plant. worden aangekocht, indien het montant der koopschat meer dan *f* 1000 Ned. bedraagd, kan voldaan worden in *solide Wisselbrieven*: getrokken 3 maanden *Zigt*, voor rekening van eene Plant. ('s Lands regten en onkosten daar niet onder begrepen), mits de Wissels door den Vendumeester worden goedgekeurd; zullende de Slaven 3 à 4 dagen vóór den verkoop te bezigtigen zijn, ten zijnen huize, als ook den *Inventaris* en *Bewijzen* van eigendom van de Grond en Gebouwen, met de Koop-Conditiën aldaar ter *visie* liggen.

Paramaribo den 5 Junij 1830.

JAN DE JAGER, *qq.*
Cs. VAN ELMPT, *qq.*

M. A. SALOMONS zal *MORGEN* om 9 uren op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen en een Neger gend. PRIMO *Timmerman*; — Als mede een PAARD, CHAIS, TWEE TUIGEN, en een nieuwe ZADEL en TOOM.

Voorts nog een Negerin gend. LUA, aankomende Mejufvrouw MARIA APOLONIA van RICHTER.

In de maand September 1830, de juiste tijd nader te bepalen, zal binnen *Amsterdam* in publieke veiling worden verkocht: de Koffij Plantaadje genaamd *KERKSHOVEN*, met al derzelver toe- en aanbehooren, gelegen in deze Kolonie, aan de *Warappa Kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen het Chirurgijns Etablissement *Staf Arons* en de Plantaadje *Clifford* *Kocqshoven*. — De Inventaris zal in tijds ter *visie* liggen ten Kantore van den Heer E. G. VELDWIJK te *Amsterdam*, en bij de Heeren P. MAIJ en F. VAN SACHTEN alhier, bij wien ook nadere informatien te bekomen zijn.

Paramaribo den 5 Junij 1830.

De ondergeteekende heeft ontvangen per Kapt. JAN HILLEBRANDS:

Fijne Dames Stroohoeden in soorten, Mans-, Vrouwen-, Jongens en Meisjes Schoenen, dito Grond- en Militaire Schoenen; Verlakte, Paardehaar en Nankings Petten; en ook beste Boter, en vele andere Goederen meer, *A Contant.*

Paramaribo den 6 Junij 1830.

JR. VOET.

J. DE RANDAMIE, heeft ontvangen per het Schip *Sarah Agatha*, Kapt. S. M. HOFFMAN, van *Middelburg*, en biedt te *Koop* aan: beste Zeeuwsche Aardappelen, Zoetemelksche Kazen, Hammen, Saucijs de Bologne; Bier in oxhoofden, Genever in Kruiken en Brandewijn in flesschen; — in voorraad fraaije koperen Tafellampen, Porcelein Thee-Serviezen en Dames Galanterien.

Paramaribo den 7 Junij 1830.

J. BRONKHORST JR., *qq.*, verwittigd aan het geëerde Publiek, alle maatregels door den Heer D. BENJAMINS *qq.*, tegen zijne handeling in het werk gesteld, als onwettig beschouwd moeten worden, uit hoofde gemelde Heer D. BENJAMINS *qq.*, voor als nog in gebreken is gebleven zijn *qualiteit* te produceren.

Den 7 Junij 1830.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

De Nederlandsche Sloep *Anna*, Kapt. JOHN JAMES SIMMONS, van *St. Eustatius*.

Het Schip *Maria Adriana*, Kapt. L. HUS, van *Rotterdam*.

Het Schip *de Prins der Nederlanden*, Kapt. J. HILLEBRANDS, van *Amsterdam*.

Het Schip *Sarah Agatha*, Kapt. S. M. HOFFMAN, van *Middelburg*.

UITGEZEILD.

De Noord Amerikaansche Brik *Fair Trader*, Kapt. DAVID L. LECRAW, naar *New Burry Port*; lading: 163 vaten Malassie.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de *ERVEN* J. BRINK,